

Αναίρεση που άσκησε την 19^η Σεπτεμβρίου 2014 η Ελληνική Δημοκρατία κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (Έβδομο τμήμα) που εκδόθηκε την 16^η Ιουλίου 2014 στην υπόθεση T-52/12, Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-431/14 P)

(2014/C 395/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι. Χαλκιάς και Α. Βασιλοπούλου)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση αναίρεσης.
- Να ανααιρεθεί στο σύνολο της η προσβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ.
- Κατά τα ειδικότερα εκτεθέντα, να γίνει δεκτή η προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας.
- Να ακυρωθεί η προσβληθείσα απόφαση της ΕΕ.
- Να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο πρώτος λόγος αναίρεσης ερείδεται επί παράβασης του ενωσιακού δικαίου, άλλως παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας. Συγκεκριμένα, με το Α' σκέλος του λόγου προβάλλεται η εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή από το Γενικό Δικαστήριο της κατ' άρθρο 107 παρ.1 ΣΛΕΕ έννοιας του κρατικού πόρου που καταλογίζεται στο Δημόσιο, άλλως, πλάνη περί τα πράγματα κατά το χαρακτηρισμό από το Δικαστήριο, ως τέτοιου, του ποσού των υποχρεωτικών εισφορών που πλήρωσαν οι δικαιούχοι της ενίσχυσης και ασφαλισμένοι στον ΕΛΓΑ αγρότες, ενώ με το Β' σκέλος του ίδιου λόγου προβάλλεται ότι η απόφαση του ΓΔΕΕ έχει εκδοθεί κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, κατά το μέρος της απόφασης με το οποίο το Γενικό Δικαστήριο δεν έχει ερευνήσει, ούτε αιτιολογεί ειδικώς, κατά πόσον τα ποσά που καταβλήθηκαν από τους δικαιούχους της κριθείσας ως παράνομης κρατικής ενίσχυσης αγρότες ως εισφορές, παρείχαν σε αυτούς αθέμιτο πλεονέκτημα, σύμφωνο με το άρθρο 107 παρ.1 ΣΛΕΕ, δηλαδή πλεονέκτημα ικανό να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, άλλως εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης λόγω της σιωπηράς απόρριψης του εν λόγω ισχυρισμού.

Με το δεύτερο λόγο αναίρεσης προβάλλεται ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη εκδόθηκε κατά παράβαση ενωσιακού δικαίου και συγκεκριμένα, κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 107 παρ.1 της ΣΛΕΕ από το ΓΔΕΕ που έκρινε ότι οι αντισταθμιστικές πληρωμές του 2009 συνιστούσαν επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα για τους δικαιούχους ικανό να απειλήσει να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και το μεταξύ των κρατών μελών εμπόριο χωρίς να λάβει υπόψη του τις δεδομένες εξαιρετικές συνθήκες υπό τις οποίες, κατά τον κρίσιμο χρόνο, βρισκόταν και εξακολουθεί να βρίσκεται η Ελληνική Οικονομία.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσης υποστηρίζεται, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 107 παρ.3 περ. β' ΣΛΕΕ διότι περιόρισε το ρυθμιστικό πεδίο της διάταξης αυτής για τις επίδικες πληρωμές του έτους 2009 στους όρους της Ανακοίνωσης του ΠΚΠ, παρά τη συνδρομή των εξαιρετικών συνθηκών υπό τις οποίες βρισκόταν κατά τον εν λόγω κρίσιμο χρόνο η Ελληνική Οικονομία (α' σκέλος του τρίτου λόγου), αφετέρου ότι η προσβαλλόμενη διαλαμβάνει ανεπαρκή αιτιολογία, κατά το μέρος αυτής, με το οποίο ουδόλως εξετάζει την αιτίαση της Ελληνικής Δημοκρατίας ότι η απόφαση της ΕΕ κατά το μέρος αυτής κατά το οποίο διατάσσει την ανάκτηση των ενισχύσεων το Δεκέμβριο του 2011 είναι υπερβολική (β' σκέλος τρίτου λόγου).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Σεπτεμβρίου 2014 η DTS Distribuidora de Televisión Digital, S.A. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2014 στην υπόθεση T-533/10, DTS Distribuidora de Televisión Digital κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-449/14 P)

(2014/C 395/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: DTS Distribuidora de Televisión Digital, S.A. (εκπρόσωποι: H. Brokelmann και M. Ganino, abogados)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Telefónica de España, S.A., Telefónica Móviles España, S.A., Βασίλειο της Ισπανίας και Corporación de Radio y Televisión Española, S.A. (RTVE)

Αιτήματα της ανααιρεσίτουσας

Η ανααιρεσίτουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2014 (στην υπόθεση T-533/10), DTS Distribuidora de Televisión Digital, S.A. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής και, κατά συνέπεια, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου:
- βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή του, να δεχθεί τα αιτήματα του δικογράφου της προσφυγής και να ακυρώσει την απόφαση 2011/1/ΕΕ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2010, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων C38/09 (πρώην NN 58/09), το οποίο προτίθεται να εφαρμόσει η Ισπανία υπέρ του Ισπανικού Οργανισμού Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης (RTVE)· ή
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ώστε αυτό να αποφανθεί υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή και τους παρεμβαίνοντες υπέρ της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα τόσο της παρούσας διαδικασίας όσο και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Πρώτος λόγος αναρέσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ λόγω εσφαλμένης ερμηνείας της έννοιας της ενισχύσεως.

Η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ καθόσον ερμηνεύει εσφαλμένως την έννοια της ενισχύσεως και, συγκεκριμένα, τις προϋποθέσεις οι οποίες, σύμφωνα με την απόφαση Laboratoires Boiron⁽²⁾, πρέπει να πληρούνται ώστε ένας φόρος να μπορεί να θεωρηθεί ως άρρηκτο μέτος της ενισχύσεως.

2. Δεύτερος λόγος αναρέσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ καθόσον η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν ελέγχει εξαντλητικώς την ύπαρξη ενισχύσεως και αλλοιώνει το ισπανικό δικαιο.

Η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ καθόσον δεν ελέγχει εξαντλητικώς αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που τέθηκαν με την απόφαση Régie Networks⁽³⁾ ώστε ο επιβληθείς στην DTS φόρος να θεωρηθεί ως άρρηκτο μέρος του μέτρου ενισχύσεως προς την RTVE και καθόσον αλλοιώνει το ισπανικό δικαιο.

3. Τρίτος λόγος αναρέσεως, ο οποίος αντλείται από πλάνη περί το δικαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη περί το δικαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Αλλοιώνει τα επιχειρήματα της DTS –τα οποία αποσκοπούν στην απόδειξη ότι η μέθοδος χρηματοδοτήσεως της ενισχύσεως προς την RTVE νοθεύει δυσανάλογα τον ανταγωνισμό–, ερμηνεύοντάς τα υπό την έννοια ότι αφορούν τα αποτελέσματα της ενισχύσεως καθεαυτής και όχι τα αποτελέσματα του φόρου από τον οποίο χρηματοδοτείται. Κατά συνέπεια, η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση κρίνει ultra petita ζητήματα τα οποία δεν προβλήθηκαν από την DTS στο δικόγραφο της προσφυγής, ούτε εξετάστηκαν από την Επιτροπή στην απόφασή της, όπερ μεταβάλλει το αντικείμενο της διαφοράς και βαινει πέραν των ορίων του δικαστικού ελέγχου του Γενικού Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 1, σ. 9

⁽²⁾ C-526/04, ΕΥ:C:2006:528

⁽³⁾ C-333/07, ΕΥ:C:2008:764